

Oponentský posudek k diplomové práci

Autor práce: Bc. Karolína Vaňková
Název: REFLEXE KRIZE AUTORITY Z HLEDISKA FILOSOFIE
VÝCHOVY
Akademický rok: 2010/2011
Vedoucí diplomové práce: Doc. Michal Kaplánek, Th.D.
Oponent: PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Autorka předkládá diplomovou práci o rozsahu 66 číslovaných stran. Členění práce je vcelku logické. Práce má dobrou grafickou úroveň. Gramatická úroveň je snad ještě uspokojivá, neopravených chyb je ale mnoho (příklady chyb, neopravených překlepů: s. 6: „Zdrojem v oblasti teorií pedagogiky...“, s. 7: „...která rozvíjí...“, s. 11: „...abychom pochopili jejich negativní...“, s. 15: „...vychází moho příruček...Existují také publikace, která radí ... Zde můžeme nalézt nacházíme ...“, s. 17: „druhy autority neexistovali...“, s. 19: „...této Římské ...“, „...rezidnuje...“, s. 32: „...principem transcendentním...“, s. 34: „...křesťanské...“, s. 35: „...potom patří způsobuje...“, „...tedy ze koncepce...“, s. 36: „Pinc se domnívá se, ...“, s. 55: „...techniky...které by pracovali ...“, podobně hrubé chyby vícekrát na s. 59; velmi často chybějící větné čárky – viz pouze na s. 38 celkem minimálně pětkrát, aj.)

Na s. 12 by bylo vhodnější psát „božským“, „bohů ... kmene“ (s malým „b“) – jedná-li se o mnohobožství. Na s. 36 hovoří autorka o autoritativním přístupu k autoritě, lépe by bylo hovořit o autoritářství.

Odkazy na prameny jsou uváděny ve správné formě a smysluplně.

V Úvodu autorka formuluje cíle práce: „1. vymezit termín autorita; 2. definovat krizi autority; 3. definovat její příčiny a důsledky pro oblast výchovy; 4. nalézt možné příspěvky k řešení krize autority v oblasti filosofie výchovy...“ (s. 5) Dále je uvedena struktura práce, hlavní literatura a prameny. Zde mám hlavní výtku: Autorka uvádí, že v oblasti filosofie výchovy čerpá především z díla Jana Patočky a dále z Radima Palouše. V textu však je odkazováno pouze na dílo Zdeňka Pince. Vzhledem k tomu, že autorka uvádí filosofii výchovy i v názvu práce, bylo by dobré, aby základní česká díla znala. Z textu je ale patrné, že filosofii výchovy rozumí spíše určitý pedagogický směr či styl, metodu. Není jasné, proč ke své práci o autoritě z hlediska filosofie výchovy nevyužila některá díla, která se autoritou zabývají právě v tomto poli tázání, například: Palouš, R. Jednota dvojího. In Patočka, J., Palouš, R. Osobnost a komunikace. Příspěvky k filosofii výchovy. Praha: Pedagogická fakulta, 1990 – zde kapitola nazvaná přímo Autorita. Dále Kratochvíl, Zdeněk. Výchova, zřejmost, vědomí. Praha: Herrmann & synové, 1995 – rovněž část nazvaná přímo Autorita.

V Závěru autorka opakuje úvodní hypotézu a konstatuje její obhájení. Je škoda, že třetí a čtvrtý odstavce obsahují takové chyby, že se zdá, že nebyly ani podrobené kontrole: „...rozšířením Byrokracie ... v lidech mže...“, „Krise autority ve výchově potom odráží všechny stránky autority krize autority. Krize autority se projevuje i tam, kde výchova může působit proti této tendenci.“ (s. 60) a dále: „Domníváme se, že oddělení školy od scholé vedlo ke ztrátě tohoto duchovně-lidskému rozměru...vedla k současné situaci autoritářské výchovy na školách.“ (s. 61)

K diskuzi:

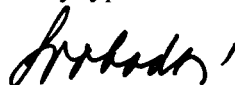
Co vedlo autorku k názvu a v čem spatřuje přínos filosofie výchovy?

Jaký je základní rozdíl mezi animací a motivováním?

Předložená diplomová práce splňuje nároky kladené na daný typ vědeckého pojednání.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: dobře (3).



V Praze dne 15. května 2011

PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.